

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **BAIER-BAU s.r.o.**, DIČ: CZ 28821190
sídlem Hradiště na Písku 71, 533 52 Staré Hradiště
zastoupena advokátem JUDr. Romanem Rudolfem
sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9 – Vysočany

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Pardubický kraj**
sídlem Boženy Němcové 2625, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021,
č. j. 1367577/21/2801-80541-609070,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byly v souladu s ustanovením § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako

„daňový řád“), zamítnuty námitky proti výzvě k podání prohlášení o majetku vydané dne 1. 7. 2021 pod č. j. 1269728/21/2801-80541-609070 (dále jen jako „výzva“) a vyrozumění o výši nedoplatku vydaného dne 1. 7. 2021 pod č. j. 1269704/21/2801-80541-609070 (dále jen jako „vyrozumění“).

2. Žalovaný námitky ohledně nezákonnosti vyrozumění zamítl z toho důvodu, že nesoulad mezi údaji o výši nedoplatku uvedenými ve vyrozumění a na e-portálu je pravděpodobně způsoben úroky z prodlení, které se v čase mění, a tudíž výše nedoplatku ve výzvě, která je vyhotovena k určitému datu, tak nemusí souhlasit s aktuální výší zobrazené na e-portálu. K tomu taky lze poukázat na skutečnost, že vyrozumění je veřejnou listinou, obraz na e-portálu nikoliv. Navíc žalobkyně o výši nedoplatku je dostatečně informována. Výše nedoplatku je tak dost proměnlivá a pevná částka včetně úroků může být stanovena až ve chvíli, kdy bude daň plně uhrazena.
3. K námitce chybně zaevidovaného nadměrného odpočtu DPH žalovaný odkázal na § 143 odst. 2 daňového řádu, dle kterého správce daně doměří daň podle výsledků doměřovacího řízení ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné a tento doměřený rozdíl na dani současně předejde do evidence daní. Jelikož k doměření rozdílu poslední známé dani došlo až dne 20. 9. 2018, byl doměřený nadměrný odpočet předsán do evidence daní až k datu 20. 9. 2018.
4. K námitce nezákonnosti výzvy žalovaný uvedl, že je pravdou, že správce daně ve výzvě neuvedl konkrétní evidované nedoplatky, avšak správce daně společně s výzvou zaslal žalobkyni vyrozumění, ve kterém byla přesná výše nedoplatku uvedena i s informací o daňové exekuci. Nepřezkoumatelnost žalovaný nespatřuje ani v neuvedení konkrétnějších informací o daňové exekuci, jelikož zástupci žalobce byl doručen exekuční příkaz, ze kterého je vše seznatelné. Žalobkyně tak od správce daně obdržela všechny relevantní informace.
5. Proti těmto závěrům žalovaného žalobkyně v žalobě uvedla, že se závěry žalovaného nemůže souhlasit. Dle § 149 daňového řádu musí evidence daňových povinností zachycovat veškeré změny, pokud tedy dochází ke změně v evidenci, musí být taková změna ověřena úřední osobou potvrzeným dokladem. Za nedůvodné považuje žalobkyně taky argumenty žalovaného ohledně neustálého nabíhání úroků a odkazu žalovaného na obecný princip veřejné listiny vyrozumění, jelikož je to právě žalobkyně, která z osobní evidence daňového účtu dokazuje, že na údaje ve vyrozumění se předpoklad pravosti vztahovat nemůže.
6. Žalobkyně dále trvá s odkazem na § 141 a násl. daňového řádu, že její daňová povinnost na DPH za zdaňovací období prosince 2014 ve výši uplatněného nadměrného odpočtu měla být zaevidována ke dni podání dodatečného daňového přiznání, nikoliv ke dni vydání platebního výměru, jelikož daňová kontrola se zdaňovacím obdobím prosince 2014 nezabývala. Navíc dodatečný platební výměr by musel být vydán až po uplynutí prekluzivní lhůty.
7. Za nezákonnou považuje žalobkyně též výzvu k podání prohlášení o majetku dle § 180 odst. 1 daňového řádu, jelikož správce daně ve výzvě neuvedl konkrétní nedoplatky, které nemohl vymocit příkázáním z účtu. Tato nezákonnost je ještě umocněna tím, že žalovaný

nevedl daňový účet žalobkyně v souladu s daňovým řádem, jelikož neprovedl záznam o odpočtu DPH za prosinec 2014 včas.

8. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby zdejší soud žalované rozhodnutí zrušil a zároveň zrušil i vyrozumění o výši nedoplatku a výzvu k podání prohlášení o majetku ze dne 1. 7. 2021.
9. Žalovaný ve vyjádření v žalobě setrval na svém právním názoru a navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.
10. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále je jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Jako prvním se krajský soud vůbec zabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro vedení řízení dle § 65 a násl. s.ř.s., tedy zda rozhodnutí o námitce dle § 159 daňového řádu proti vyrozumění o výši nedoplatku a výzvě k podání prohlášení o majetku (dále jen jako „vyrozumění“ a „výzva“) je rozhodnutím dle § 65 s.ř.s. Krajský soud totiž předesílá, že vyrozumění a výzvu jistě nelze chápat jako rozhodnutí, jelikož se jimi nezakládají, nemění ani neruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby. Nicméně možností přezkumu rozhodnutí o námitce dle § 159 daňového řádu se v nedávné době vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí uvedl, že *„[n]ámitka je „nárokový“ prostředek nápravy úkonu správce daně při placení daní. Je jím v tom smyslu, že ten, kdo je oprávněn ji podat (ten, kdo tvrdí, že takovýmto úkonem správce daně byl zkrácen na svých právech), má subjektivní veřejné právo na to, aby námitka byla k tomu příslušným orgánem řádně vypořádána. Znamená to, že má subjektivní veřejné právo na to, aby jí bylo zcela vyhověno a jí napadený úkon byl zrušen, jde-li o námitku zcela důvodnou, resp. jí bylo zčásti vyhověno a náprava zjednána způsobem adekvátním důvodům a rozsahu částečného vyhovění, jde-li vskutku podle objektivního práva o námitku zčásti důvodnou. Stejně tak má ten, kdo námitku podal, „nárok“ na to, aby byla zamítnuta, nejsou-li důvody námítky ani zčásti oprávněné. Je logické, že proti zcela vyhovujícímu rozhodnutí o námitce nebude ten, kdo ji podal, brojit a podávat proti tomuto rozhodnutí správní žalobu. Z povahy věci mu totiž „více“ vyhovět nelze. To ostatně reflektuje i právní úprava v poslední větě § 159 odst. 3 daňového řádu, stanoví-li, že v takovém případě se rozhodnutí o námitce neodůvodňuje. Při nevyhovění či toliko částečném vyhovění námitce však může být rozhodnutí správce daně o námitce jednak objektivně nezákonné (to může být jistě i rozhodnutí o plném vyhovění námitce), ale – a to je podstatné – tato nezákonnost může znamenat (a typicky bude znamenat) zkrácení toho, kdo námitku podal, na jeho subjektivním veřejném právu na to, aby o námitce bylo rozhodnuto zákonně. Právě proto jde u částečného či plného nevyhovění námitce, a tedy u částečně či plně zamítavého rozhodnutí o ní, o takové rozhodnutí, které svou podstatnou bude „rozhodnutím“ podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Proto tedy proti němu musí být zásadně přípustná žaloba ve správním soudnictví proti rozhodnutí správního orgánu“* (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016 – 53).
12. Na základě výše uvedeného tak dospěl krajský soud k závěru, že tato podmínka řízení byla splněna a bylo tedy možné přejít k přezkumu žalovaného rozhodnutí.
13. Předně soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako

požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivní a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 13).

14. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami ani není sporné, že dne 20. 9. 2018 vydal správce daně dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za listopad 2014 a prosinec 2014 (č. j. 1556465/21/2801-50524-605583), kde na základě výsledků daňové kontroly doměřil žalobkyni daň ve výši 351 515 Kč a penále z doměřené daně ve výši 70 303 Kč (listopad 2014) a uznal nárok na odpočet daně v rozdílu celkem 460 968 Kč (prosinec 2014). Dodatečný platební výměr za listopad 2014 byl dne 17. 8. 2020 potvrzen rozhodnutím o odvolání a stal se tak vykonatelným. Dne 15. 12. 2020 vydal správce daně v souladu s ust. § 153 odst. 3 daňového řádu Vyrozumění o výši nedoplatku, ve kterém upozornil žalobce na nedoplatek na DPH, který ke dni 11. 12. 2020 činil celkem 688 556,82 Kč. Vyrozumění o výši nedoplatku bylo daňovému subjektu doručeno do datové schránky též den. Dne 8. 6. 2021 vydal správce daně Exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu vůči poskytovateli platebních služeb Komerční banka, a. s. (dále jen exekuční příkaz), kde vyčíslil nedoplatek v celkové výši 703 588,82 Kč. Dne 1. 7. 2021 správce daně vydal opětovně Vyrozumění o výši nedoplatku pod č. j. 1269704/21/2801-80541-609070, ve kterém vyčíslil nedoplatek ve výši 698 903,82 Kč na DPH a 14 070 Kč na příslušenství daní (celkem 712 973,82 Kč). Stejněho dne správce daně vydal v souladu s ust. § 180 odst. 1 daňového řádu Výzvu k podání prohlášení o majetku č. j. 1269728/21/2801-80541-609070. Proti tomuto postupu žalobkyně (dále v textu i jako „žalobce“) postupovala podáním „Námitky do Výzvy k podání prohlášení o majetku a Vyrozumění o výši nedoplatku“, ve které uvedla, že vydání výzvy a vyrozumění je nezákonné, jelikož k jeho vydání není opora ve spise. Takto podané námitky žalovaný shledal nedůvodnou a zamítnul ji, což žalobce sporuje již výše podanou žalobou.

15. Krajský soud se tedy zabýval tvrzenou nezákonností vyrozumění spočívající v nesouladu mezi údaji uvedenými ve vyrozumění a informacemi na e-portálu, přičemž dospěl k závěru, že argumentace žalobce není důvodná. Podle § 149 odst. 1 daňového řádu správce daně vede evidenci daní, kde zaznamenává stanovení daně, vznik, splnění, popřípadě jiný zánik daňových povinností, a z toho vyplývající přeplatky, nedoplatky a případné převody. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech. Podle § 153 odst. 3 daňového řádu správce daně může daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumět o výši jeho nedoplatků a upozornit jej na následky spojené s jejich neuhrazením. Správce daně tak učiní vždy, jedná-li se o nedoplatek, který má být poprvé vymáhán. Ve zde projednávaném případě vydal správce daně dne 1. 7. 2021 Vyrozumění o výši nedoplatku, které informovalo žalobce o výši nedoplatku ke dni 30. 6. 2021. Na tomto postupu

neshledává krajský soud nic nezákonného. Žalobcem opakovaně sporován nesoulad mezi výši nedoplatku uvedený na vyrozumění a na e-portálu skutečně nemůže zakládat nezákonnost takového vyrozumění. Dle § 153 odst. 3 daňového řádu je to správce daně, který na základě údajů na osobním daňovém účtu daňového subjektu vyrozumí daňový subjekt o výši jeho nedoplatků. Údaje na e-portálu slouží daňovým subjektům pouze k ulehčení při zjišťování informací o svých daňových povinnostech. Žádný ze zákonů e-portálu nepřiznává závaznost informací v nich obsažených. Naopak tomu vyrozumění o výši nedoplatku je daňovým řádem upravený postup správce daně, kterým je daňový subjekt oficiálně vyrozuměn o svých nedoplatcích. Pokud žalobci vznikly pochybnosti o výši nedoplatku evidovaným správcem daně, mohl využít oficiální cesty ke zjištění stavu na svém osobním daňovém účtu dle § 66 odst. 1 daňového řádu. Navíc žalobce v žalobě nespornuje, že by částka uvedená ve vyrozumění neměla oporu v realitě, tedy že například již daň byla uhrazena, či došlo k její změně. Žalobce pouze argumentuje, že uvedená částka nemá oporu ve výpisu z e-portálu, aniž by sám uvedl, jaký nedoplatek tedy měl dle něj být k 30. 6. 2021 evidován na jeho osobním daňovém účtu. Za takové situace nemůže být pouhý nesoulad výše nedoplatku na vyrozumění a na e-portálu důvodem pro nezákonnost vyrozumění. Jak uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, nesoulad mezi údaji může být způsoben různými faktory, a právě z tohoto důvodu jsou správcem daně využívány zákonné prostředky, kterými daňové subjekty o výši nedoplatků vyrozumívá. Dle názoru krajského soudu tak nemohl pouhý nesoulad mezi vyrozuměním o výši nedoplatku a výpisem z e-portálu způsobit nezákonnost vyrozumění, s čímž se žalovaný v žalovaném rozhodnutí dostatečně vypořádal.

16. Navíc je krajský soud toho názoru, že žalobce v žalobě i v replice místy zaměňuje nároky daňovým řádem kladené na „osobní daňový účet“ a na výpis z e-portálu. Krajský soud souhlasí s žalobcem, že na osobní daňový účet daňového subjektu se zapisují pouze skutečné, aktuální a podložené daňové skutečnosti, což činí správce daně předepsaným způsobem. Nicméně e-portál je pouze informační systém, sloužící daňovým subjektům k ulehčení plnění svých daňových povinností. Navíc nelze ani objektivně požadovat, aby správcem daně byla reálně každý den na osobním účtu měněna výše nedoplatku v závislosti na každodenním načítání úroků, což by se každým dnem přenášelo do e-portálu.
17. Nezákonnost vyrozumění spatřuje žalobce také v té skutečnosti, že jeho nárok na nadměrný odpočet ve výši 460 968 Kč byl připsán na jeho osobní daňový účet až dne 20. 9. 2018, kdy byl vydán dodatečný platební výměr, nikoliv dne 12. 3. 2015, kdy podal dodatečné daňové přiznání za prosinec 2014. S tímto postupem správce daně se však krajský soud ztotožňuje. Dle § 144 odst. 1 daňového řádu neodchyluje-li se doměřovaná daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek doměření oznamovat dodatečným platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností nebo byla zahájena daňová kontrola. K tomu dále uvádí odst. 2 citovaného ustanovení, že za den doručení dodatečného platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, a bylo-li dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně. Ve zde projednávané věci se jedná o dodatečný platební výměr na DPH za období prosince 2014 vydaný dne 20. 9. 2018. Tento platební výměr byl vydán na základě daňové kontroly, jejímž výstupem byla zpráva o daňové kontrole ze dne 6. 9. 2018.

18. Krajský soud při přezkumu postupu správce daně dospěl k závěru, že žalobci nemohl být na osobní daňový účet připsán nárok na nadměrný odpočet ke dni podání dodatečného daňového přiznání, jelikož v této situaci nelze aplikovat doručení platebního výměru fikcí dle § 144 odst. 2 daňového řádu, tedy nemohly nastat účinky tohoto platebního výměru ke dni podání dodatečného daňového přiznání, jelikož za období prosince 2014 byla správcem daně zahájena daňová kontrola, což dle § 144 odst. 1 věty za středníkem vylučuje možnost neoznámít platební výměr žalobci a doručit mu tak tento platební výměr fikcí ke dni podání dodatečného daňového přiznání. Namítá-li žalobce, že v rámci daňové kontroly nebyl prosince 2014 podrobován kontrole, tudíž lze aplikovat doručení dodatečného platebního výměru fikcí, tak takové tvrzení nemůže obstát, jelikož právní úprava doručení fikcí vylučuje při zahájení daňové kontroly za dotčené období, aniž by bylo rozhodné, jaký výstup daňová kontrola za dotčené období bude mít. Dodatečný platební výměr tak byl žalobci doručen standardním způsobem po projednání zprávy o daňové kontrole (viz doručka u platebního výměru na č. 1. 2 správního spisu) a byl odůvodněn zprávou o daňové kontrole, tedy účinky doměření daně nastaly až ke dni vydání dodatečného platebního výměru. Tento závěr potvrzuje i komentářová literatura, která uvádí, že pouze „[p]ro případ, kdy není dodatečný platební výměr oznamován, je v odst. 2 stanovena fikce doručení k poslednímu dni lhůty k podání dodatečného přiznání nebo dodatečného vyúčtování. Vzhledem k tomu, že účinnost rozhodnutí nastává dnem jeho oznámení (tedy doručení), nastanou účinky doměření daně k tomuto dni, i když reálně k doměření přistoupí správce daně později“ (KANIOVÁ, Lenka. Komentář k § 144 daňového řádu, Wolters Kluwer, dostupné v aplikaci ASPI). Vzhledem k této právní úpravě tak došlo správně k připsání nároku na nadměrný odpočet na osobní daňový účet žalobce až ke dni 20. 9. 2018, tedy ke dni vydání platebního výměru na základě výsledků daňové kontroly (§ 143 odst. 1 a 3 daňového řádu).
19. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani tvrzená nemožnost se proti dodatečnému platebnímu výměru odvolat. Právní úprava platná ke dni vydání dodatečného platebního výměru stanovila, že neodchyluje-li se doměřená daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti dodatečnému platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat, přičemž právní úprava nerozlišovala, zda byl dodatečný platební výměr oznamován či nikoliv. Tudíž možnost/nemožnost se odvolat proti dodatečnému platebnímu výměru nijak neurčovalo, kdy k účinkům vydaného platebního výměru došlo. Jak správně uvedl žalovaný, právo odvolat se proti dodatečnému platebnímu výměru, který byl vydán v souvislosti s kontrolním postupem, bylo vyvozeno judikaturou až po vydání zde dotčeného dodatečného platebního výměru.
20. Otázkou prekluze stanovení daně se zdejší soud v tomto řízení nemůže jakkoliv zabývat, jelikož předmětem žalovaného rozhodnutí není stanovení daně jako takové, tudíž nelze se stanovením či prekluzí pro stanovení daně zabývat.
21. Jako nedůvodnou hodnotil krajský soud též argumentaci ohledně nezákonné výzvy k prohlášení o majetku ze dne 1. 7. 2021. Žalobce namítá nezákonnost z toho důvodu, že výzva neobsahuje konkrétní nedoplatky, které nemohly být uhrazeny příkázáním pohledávky u účtu.
22. Dle § 180 odst. 1 daňového řádu nebyl-li nebo nemohl-li být vymáhaný nedoplatek uhrazen daňovou exekucí příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních

služeb, má na výzvu správce daně dlužník povinnost podat ve stanovené lhůtě prohlášení o majetku. Z právní úpravy tak nevyplývá, že by ve své výzvě musel správce daně konkrétně vypisovat výši nedoplatků či důvody, pro které je daňový subjekt povinen prohlášení o majetku podat. Nicméně daňový řád obecně klade na správce daně, aby dostatečně odůvodnil všechny své úkony tím způsobem, aby daňový subjekt dostatečně znal důvody, které vedly správce daně k takovému postupu. Ve zde projednávaném případě je pravdou, že samotná výzva neobsahuje výši nedoplatku, která nemohla být uhrazena příkázáním pohledávky z účtu, nicméně tato skutečnost ještě nezakládá nezákonnost této výzvy. Jak jednoznačně vyplývá ze správního spisu, dne 7. 6. 2021 byl žalobci doručen exekuční příkaz na příkázání pohledávky z účtu žalobce, ve kterém je obsaženo podrobné rozepsání výše a důvodu daňových nedoplatků. V rámci tohoto exekučního příkazu však nebyly nedoplatky plně uhrazeny, což musí být žalobci zcela jistě známo, jelikož je to právě žalobce, kdo má nejlepší povědomí o stavu svého účtu, tudíž mu je zcela jasné, která částka byla tímto uhrazena a která k úhradě zbývá. Následně dne 1. 7. 2021 bylo žalobci doručeno vyznění o výši nedoplatků současně s výzvou k podání prohlášení o majetku, přičemž ve vyznění jsou přesně uvedené částky, které jsou stále evidovány jako neuhrazené. Krajský soud je tedy přesvědčen, že žalobce zcela přesně ví a věděl, jaká částka má být ještě v rámci exekuce uhrazena, a je si tedy i vědom, proč byl správcem daně vyzván k podání prohlášení o majetku. Tato námitka se tudíž zdá soudu téměř až účelová.

23. Poukazuje-li žalobce na to, že nezákonnost této výzvy je podtrhnuta ještě tím, že správce daně nezákonně vede osobní daňový účet žalobce, tak k tomu krajský soud uvádí, že žádnou nezákonnost ve vedení osobního daňového účtu neshledal (viz argumentace výše).
24. Krajský soud tímto přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž na základě všeho výše uvedeného shledal žalobní argumentaci žalobce nedůvodnou.
25. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení neměl a úspěšnému žalovanému náklady dle obsahu spisu nevznikly.
27. O věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce se ve lhůtě k tomuto postupu nevyjádřil (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Pardubice 12. května 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu